
04-01-2016 ఉదయము మురళి జంతాంతి “బావీదాడా” మధువనము
“మధురమైన పిల్లలారా - తండ్రి శీలకు చెబిపించే చేరువును బుఱిలో ఉంచుకొని దాసిని అందరికీ
చెబిపించాలి. ప్రతి ఒక రీక్ తండ్రి, స్నాని చేకముల పోచయ్యమునివాలి ”

వ్రిశ్చ:- ఆత్మ సత్కాయుగములో, కలియుగములో రెండిటిలోనూ వైత్తనభయస్తుంది. ఆ రెండిటిలో తేడా ఏమిటి?

స్వీకారించిన విషయాలలో ప్రతిభావించేటప్పుడు పాపకర్తలేవీ జరగవు. రావణుడు లేని కారణముగా అక్కడ ప్రతి కర్త అకర్తగా ఉంటుంది. కలియుగములో ప్రతిభావించేటప్పుడు ప్రతి కర్త వికర్త లేక పాప కర్తగా అవుతుంది. ఎందుకనగా ఈ కలియుగములో వికారములున్నాయి. ఇప్పుడు మీరు సంగమ యుగములో ఉన్నారు. మీకు పూర్తి జ్ఞానమంతా ఉంది.

 తెలియదు. ఈ స్వాప్ని చక్క గడువు ఎంతో తండ్రియే టీచరు రూపములో కూర్చొని వివలస్తున్నారు. లక్షల సంవత్సరాల మాటి లేదు. ఈ చక్కము అనాటి, ఖాళ్ళతంగా (ఆక్కదేటగా) రచింపబడింది. టీసిని బాగా అర్థము చేసుకోవలసి ఉంటుంది. సత్త త్రేతాయుగాలు గడిచివచియాయి, ఇటి నోట్ చేసుకోండి. వాటిని స్వద్ధము, సేవీ స్వద్ధము' అని అంటారు. అక్కడ దేవీదేవతల రాజ్యము నడుస్తుంది. సత్తయుగములో 16 కళలు, త్రేతాయుగములో 14 కళలు ఉంటాయి. తర్వాత కళలు మెలమెల్లగా తగ్గుతూ వెళతాయి. ప్రపంచమైతే తప్పక పురాతనమవుతుంది కదా. సత్తయుగ ప్రభావము చాలా ఎక్కువగా ఉంటుంది. దాని హేరే స్వద్ధము. 'హావెన్.' కొత్త ప్రపంచము..... దానినే మహిమ చేయాలి. కొత్త ప్రపంచములో ఒకే ఒక ఆటిసనాతన దేవీదేవతా ధర్మము ఉంటుంది. మొదట తండ్రి పలచయాన్ని తర్వాత చక్క పలచయము ఇష్టబడ్డుంది. నిశ్చయం చేయించుటకు మీ వద్ద చిత్రాలు కూడా ఉన్నాయి. ఈ స్వాప్నిచక్కము తిరుగుతూ ఉంటుంది. సత్తయుగములో లక్ష్మీనారాయణుల రాజ్యము, త్రేతాయుగములో సీతారాముల రాజ్యము ఉంటుంది. అక్కడకు అర్థకల్పము అవుతుంది. రెండు యుగాలు గతిస్తాయి, తర్వాత మరలా ద్వాపర కలియుగాలు వస్తాయి. ద్వాపరయుగములో రావణ రాజ్యము ప్రారంభమైనప్పుడు దేవతలు వామవార్ధములోకి వెళ్ళివచితారు. అప్పుడు వికారాలతో కూడిన సంప్రదాయాలు ఏర్పడతాయి. సత్త-త్రేతా యుగాలలో అందరూ నిల్వకారులుగా ఉంటారు. ఆటి సనాతన దేవి దేవతా ధర్మము ఒక్కటి ఉంటుంది. చిత్రాలు కూడా చూపాలి, మౌఖికంగా కూడా తెలిపించాలి. తండ్రి స్వయంగా ఇలా అంటారు - నేను పతితులను వావనముగా తయారు చేయుటకై వస్తాను మరి నాకు శరీరము తప్పక అవసరము కదా! లేకుంటే నేను ఎలా మాట్లాడాలి? నేను చైతన్యదను, సత్తమును, అమరుడను. ఆత్మ సత్తో, రజో, తమోాలలోకి వస్తుంది. ఆత్మయే పతితముగా, వావనముగా అవుతుంది. అందుకే పతితాత్మ, వావనాత్మ అని అంటారు. సంస్కారాలస్త్రీ ఆత్మలోనే ఉంటాయి. గతములోని కర్మల, వికర్మల సంస్కారాన్ని ఆత్మ తన వెంట తీసుకొస్తుంది. సత్తయుగములో వికర్మలు జరుగవు, కర్మలు చేస్తారు. వాత్మను అభినయము చేస్తారు. అయితే ఆ కర్మ, అకర్మగా ఉంటుంది. ఈ పదాలు గీతలో కూడా ఉన్నాయి. వాటిని మీలప్పుడు ప్రాణికర్మగా అర్థము చేసుకుంటున్నారు. పురాతన ప్రపంచాన్ని పలవర్తన చేసి కొత్త ప్రపంచాన్ని తయారు చేసేందుకు బాబా వచ్చారని మీకు తెలుసు. ఎక్కడైతే చేసిన కర్మలస్త్రీ వికర్మలుగా అవుతాయో దానినే సత్తయుగమని అంటారు. అలాగే ఎక్కడైతే చేసిన కర్మలస్త్రీ వికర్మలుగా అవుతాయో దానిని కలియుగమని అంటారు. మీలప్పుడు సంగమ యుగములో ఉన్నారు. ఇష్టుడు బాబా జరువైపుల ఉన్న విషయాలను తెలియచేస్తారు. సత్త, త్రేతాయుగాలు పవిత్ర ప్రపంచము. అక్కడ ఏ వాపమూ జరగదు. ఎప్పుడు రావణ రాజ్యము ప్రారంభమౌతుందో అప్పుడే పాపాలు జరుగుతాయి. అక్కడ వికారాల హేరే ఉండదు. రామరాజ్యము, రావణరాజ్య చిత్రాలు ఎదురుగా ఉన్నాయి. తండ్రి ఇటి చదువు(విద్ధు) అని అర్థము చేయస్తున్నారు. చక్కము కూడా బుధ్మిలోకి వచ్చేస్తుంది. క్షణములో అంతా గుర్తుకు వచ్చేస్తుంది. వద్దన చేయడాసికి సమయము పడ్డుంది. టీసిలో మూడు శాఖలున్నాయి. వృక్షము ఇలా ఉంటుందని, జీజము, వృక్షము క్షణములో ప్రుతిలోకి వచ్చేస్తుంది. ఈ జీజము ఫలానా వృక్షముదని,

 ఓని నుండి ఇటువంటి ఘలాలు వెలువడ్తాయని స్పృతిలోకి వస్తుంది. ఈ అనంతమైన మనుష్య స్మిగ్రయాపి వ్యక్తము ఎలాంటిదో - ఓని రహస్యము మీరు అర్థము చేయస్తారు. అర్థకల్పము రాజ వంశాలు ఎలా నడుస్తాయో తర్వాత రావణ రాజుము ప్రారంభమైనప్పుడు సత్యయుగ, త్రైయాయిగవాసులే ద్వారపరమాసులుగా అవుతారని పిల్లలకు విషయమంతా తెలిపించబడింది. వ్యక్తము వ్యధి చెందుతూ ఉంటుంది. అర్థకల్పము తర్వాత రావణ రాజుము వస్తుంది. వికారులుగా అయివెతారు. తండ్రి ద్వారా లభించిన వారసత్వము అర్థకల్పము కొనసాగింది. జ్ఞానము వినిపించి వారసత్వమునిచ్చారు. ఆ ప్రాలభ్యమును అనుభవించారు అనగా సత్కృతీతా యుగాలలో సుఖాన్ని పొందారు. దానిని సుఖధామము, సత్యయుగము అని అంటారు. అక్కడ దుఃఖమే ఉండదు. ఎంత సింపుల్చిగా తెలియచేస్తారు! ఒకలకీ తెలిపించినా లేక అనేకమందికి తెలిపించినా వారు అర్థము చేసుకుంటున్నారా? లేక ఉఱకే “ఊ ఊ (అవును-అవును)” అని అంటున్నారా? అని మీరు గమనించాలి. నోట్ చేసుకుంటూ వెళ్లమని, వ్యాధినా సందేహము వస్తే అడగమని చెప్పండి. ఇప్పటివరకూ ఎవ్వలకీ తెలియసి విషయాలను మీకు తెలియజేస్తాము. మీకి విషయాలేవీ తెలియవు కనుక మీరేం అడుగుతారు? అని చెప్పండి.

బాబా ఈ బేహాదీ వ్యక్త రహస్యాన్ని తెలియచేస్తారు. ఈ జ్ఞానమును మీలవ్వుడే తెలుసుకున్నారు. మీరు 84 జన్మల చక్రములో ఎలా వస్తారో తండ్రి అర్థము చేయంచారు. బీసిని బాగా నోట్ చేసుకుని తర్వాత తిని పై ఆలోచించాలి. టీచరు పెణాంపర్యు ఇస్తే ఇంటికి వెళ్ళి లవైట్ చేసుకొని వస్తారు కదా, అలా మీరు కూడా జ్ఞానము తెలిపించి తర్వాత విమవుతుందో చూడండి. అడుగుతూ ఉండండి. ఒక్కొక్క విషయాన్ని బాగా అర్థము చేయిన్ను ఉండండి. తండ్రి, టీచర్లు క్రత్వవ్యాలను తెలిపించిన తర్వాత గురువు క్రత్వవ్యమును తెలిపించండి. వచ్చి పతితులైన మమ్మలను పాపనముగా చేయమనే కదా వాలిని పిలిచారు. ఆత్మ పాపనమైతే శరీరము కూడా పాపనమైనదే లభిస్తుంది. ఎలాంటి బంగారమో అలాంటి ఆభరణము తయారొతుంది. 24 క్షారెళ్ల బంగారమును తీసుకొని, కట్టి చేయకుండా ఉంటే ఆభరణము కూడా అలాగే సతోప్రధానంగా తయారొతుంది. కట్టి చేస్తే తమోప్రధానంగా తయారైపోతుంది. మొట్టమొదట భారతదేశము 24 క్షారెళ్ల పక్క బంగారు పెళ్ళిగా ఉండేబి అనగా సతోప్రధాన సూతన ప్రపంచముగా ఉండేబి. తర్వాత తమోప్రధానమైవశయింది. ఇది తండ్రి తెలియజేస్తారు. ఇతర ఏ మనుష్ట గురువులకు ఈ విషయం తెలియదు. వచ్చి పాపనముగా చేయండని పిలుస్తారు. అది గురువు క్రత్వవ్యము. వానప్రస్త అవస్థలో మనుష్యులు గురువులను ఆశ్రయిస్తారు. శబ్దము నుండి అతీతమైన స్థానము నిరాకార ప్రపంచము. అక్కడ ఆత్మలు నివసిస్తాయి. ఇది స్వాల ప్రపంచము. ఇది రెండింటి మేళా. అక్కడ శరీరమే ఉండడు. అక్కడ ఏ కర్తా జిగడు. తండ్రిలో మొత్తం జ్ఞానమంతా ఉంది. ద్రామా ప్రణాళికానుసారముగా వాలిని జ్ఞానసాగరులని అంటారు. వారు చైతన్యము, సత్త-చిత్త-ఆనంద స్ఫుర్యాపులైనందున వాలిని జ్ఞానసాగరులని అంటారు. ఓ పతిత పాపనా! జ్ఞానసాగరా! శివబాణా! అని పిలుస్తారు. వాల పేరు ఎల్లప్పుడూ శివుడే. మిగిలిన ఆత్మలంతా పాత్రను అభయయించడానికి వస్తాయి. కనుక భిన్న - భిన్న పేర్లను ధారణ చేస్తాయి. బాబానేమో పిలుస్తారు తాసి వాల గులంబి తొల్లిగా కూడా తెలియదు. ఇతినిలో నేను ప్రవేశించి మిమ్ములను పాపన ప్రపంచములోకి తీసుకెళ్తాను. కనుకనే ఇతనిని భాగ్యశాలి రథమని అంటారు.

మధురమైన పిల్లలారా, ఎవరైతే అనేక జింకల అంతమ జింకలో ఉన్నారో, పూల్తి 84 జింకలు తీసుకున్నారో వాల శలీరములో వస్తునని తండ్రి తెలియజేస్తున్నారు. భాగ్యశాలీ రథములో రావలసి వస్తుంది. మొదటి నంబరులో శ్రీకృష్ణుడు ఉంటాడు. అతడు నూతన ప్రపంచానికి యజమాని(అధికారి). మరలా అతడే క్రిందికి బిగుతాడు. బంగారు నుండి వెండి, రాగి, ఇనుప యుగములోనికి వచ్చేస్తాడు. ఇప్పుడు మరలా మీరు ఇనుము నుండి బంగారుగా అవుతున్నారు. తండ్రి చెప్పున్నారు - కేవలము తండ్రి అయిన నన్ను స్పృతి చేయండి. ఎవలలో నేను ప్రవేశించానో, ఆ ఆత్మలో కొద్దిగా కూడా జ్ఞానముండేది కాదు. ఇతినిలో నేను ప్రవేశిస్తాను అందుకే ఇతనిని భాగ్యశాలి రథమని అంటారు. లేకుంటే వాస్తవానికి అందరికంటే శ్రేష్ఠులు ఈ లక్ష్మినారాయణులు. కనుక వీలలో ప్రవేశించాలి కదా. కానీ వాలలో పరమాత్మ ప్రవేశించరు. అందువలన వాలని భాగ్యశాలీ రథమని అనరు. రథములో వచ్చి పతితులను పావనముగా చేయాలి. ఇటి తప్పకుండా కలియుగీ తమోప్రధాన సమయములో జరగాలి కదా! నేను అనేక జింకల అంతమములో వస్తునని స్వయంగా చెప్పున్నారు. గీతలో కూడా ఆక్కురేట్ పదాలున్నాయి. గీతనే “సర్వశాస్త్రమయి తిరోమణి” అని అంటారు. ఈ సంగమ యుగములోనే తండ్రి వచ్చి బ్రాహ్మణ కులమును, దేవతా కులమును స్థాపిస్తారు. అనేక జింకల అంతములో అనగా సంగమ యుగములోనే తండ్రి వస్తారు. తండ్రి చెప్పున్నారు - “ నేను జీజరూపుడను. కృష్ణుడు సత్కయుగ నివాసి. అతడిని మరే యుగములో (మీరెక్కడా) ఎవరూ చూడలేరు. పునర్జన్మ కలగగానే నామ, రూప, దేశ, కాలాలు అన్న మాలపేతాయి. ముఖకవళకలు కూడా మాలపేతాయి. మొదట చిన్న జిడ్డిగా, సుందరంగా ఉంటాడు. పెద్దవాడైన తరువాత ఆ ఆత్మ, ఆ శలీరమును వదలి మరో చిన్న శలీరాన్ని తీసుకుంటుంది. రచింపబడిన ఈ డ్రామా ఆటలో నిర్ణయింపబడి ఉంది. మరో శలీరము తీసుకుంటే దానిని కృష్ణుడని అనరు. ఆ శలీరానికి వేరే నామ-రూపాలుంటాయి. సమయం, ముఖకవళకలు, తిథి-తాలిఖులు అన్న పరివర్తనావేతితాయి. ప్రపంచ చలిత్త-భూగోళాలు ఉన్నదున్నట్టుగా లపీట్ అవుతాయని అంటారు. కావున ఈ డ్రామా లపీట్ అవుతూ ఉంటుంది. సతో, రజో, తమోలో వచ్చే తీరాలి. స్వప్ని నామము, యుగ నామము అన్న మాలపేతూ ఉంటాయి. ఇప్పుడిని సంగమ యుగము. నేను సంగమ యుగములోనే వస్తాను. నేను మీకు సత్కమైన పూల్తి ప్రపంచ చలిత్త-భూగోళాన్ని తెలియజేస్తాను. అది నుండి అంతము వరకు ఎవ్వలికి తెలియదు. సత్కయుగాయుప్పు ఎంతో తెలియని కారణముగా లక్షల సంవత్సరాలని చెప్పేస్తారు. ఇప్పుడు మీ బుధిలో అన్న విషయాలు ఉన్నాయి. తండ్రి, తండ్రి, టీచరు, సద్గురువు కూడా అయినారని, మరలా సతోప్రధానముగా చేయడానికి చాలా మంచి యుక్తిని తెలియజేస్తున్నారని ఆంతరికములో పక్కన చేసుకోవాలి. గీతలో కూడా “దేహ సహితముగా దేహ ధర్మములన్నీ వధిలి స్వయాన్ని ఆత్మగా భావించండి ” అని ఉంది. వాపస్ మన ఇంటికి తప్పక వెళ్లాలి. భగవంతుని వద్దకు వెళ్లిందుకు భక్తిమార్గములో ఎంతగా త్రమిస్తారు. అది ముక్తిధామము, కర్మరహితము. మనము సిరాకార ప్రపంచములోకి వెళ్లి కూర్చుంటాము. పాత్రధారి ఇంటిలెక్షారంటే పొత్త నుండి ముక్కలైసట్లే కదా. మేము ముక్తిని పాందులోవాలని అందరూ తోరుకుంటారు. మౌత్కమైతే ఎవ్వలికి లభించదు. ఈ డ్రామా అనాటి, అవినాటి. ఈ ‘వచ్చే - పణియే’ పాత్ర మాకు ఇప్పము లేదని ఎవరైనా అన్నా ఇందులో ఎవరూ ఏమీ చెయ్యలేరు. ఇటి తయారైన అనాటి డ్రామా. ఒక్కరు

కూడా మౌఖిమును పాందలేరు. అవస్త అనేక ప్రకారాల మనుషు మతాలు. ఇటి శ్రేష్ఠముగా తయారు చేసేందుకు ‘శ్రీమతము’. మనుషులను శ్రేష్ఠులని అసరు. దేవతలను శ్రేష్ఠులని అంటారు. వాలికి అందరూ నమస్కరిస్తారు. కనుక వారు శ్రేష్ఠులు కదా! కృష్ణుడు ఒక దేవత. అతడు ‘వైకుంఠానికి రాకుమారుడు.’ అతడు ఇక్కడకు ఎలా వస్తాడు? అతడు గీతను కూడా విసిపించలేదు. తివుని ముందుకు వెళ్ళి మాకు ముక్కినివ్వండని వేడుకుంటారు. వారెప్పడూ జీవనుక్కి, జీవన బంధములోనికి రానే రారు కనుకనే వాలని ముక్కినివ్వమని పిలుసారు. జీవనుక్కి కూడా వారే ఇసారు. మంచిది.

మధురాతి మధురమైన ఆత్మిక పిల్లలకు మాత - పిత, బాపుదాదాల ప్రియస్వరూపులు మరియు గుడిమాట్టింగ్ ఆత్మిక పిల్లలకు ఆత్మిక తంత్రి నవీన్.

1. మనమంతా ఆత్మ రూపములో నిశిద్రరులము. ఈ విశరమును పక్క చేసుకొని, చేయించాలి. తమ సంస్కరాలను ప్రృతి ద్వారా సంపూర్ణ వివరానికి చేసుకోవాలి.
 2. 24 క్రూరెట్లు స్కాఫ్టమైన బంగారుగా (సతోప్రధానముగా) అయ్యెందుకు కర్తృ, అకర్తృ, వికర్తుల గుహ్య గతిని బుట్టిలో ఉంచుకొని ఇప్పుడెటువంటి వికర్త చేయాడు.

వరదానము :- “ఆత్మక ఉన్నతి అనే సాధన ద్వారా పరిస్థితులన్నటి పై

ವಿಜಯಂ **ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಕೇಸುಕುನೆ ಅಕಾಲಮೂರ್ತಿ ಭವ.**"

వలాగైతే శరీర నిర్వహణ కొరకు అనేక సాధనాలు(ఉపాయాలు) అనుసరిస్తారో అలా అత్మక ఉన్నతి కొరకు కూడా సాధన చేయండి. అందుకు సదా అకాలముట్టి (ఆత్మ) స్థితిలో స్థితమై ఉండి అభ్యాసము చేయండి. ఎవరైతే స్వయాస్ని అకాలముట్టి ఆత్మగా భావించి, అర్థము చేసుకొని నడుచుకుంటారో వారు అకాలముత్తువు నుండి, అస్ని సమస్యల నుండి రక్షింపబడ్డారు. మానసిక చింతలు, మానసిక పరిస్థితులను తలమి వేయుటకు కేవలం మీ విషయ శరీరమనే నమ్మకాన్ని) నిర్మాలిస్తూ వేండి.

స్వర్గం : - “ ఎవరైతే ఏ విషయమైనా మాటిమాటికి పీల్ (బాధివడు) చేస్తారో వారు పైనల్లో పెయిల్ అయిపోతారు.”

మురా బాబూ	ప్యారా బాబూ	ఓంజాంతి	మురా బాబూ	స్క్రియా బాబూ
డిఱల్లైట్ ప్రతిని అనుభవం వేయుట				
04) 'నాది' అనే దానిని 'సీఎ' (టీఎఫ్) లశకి పిలిప్పర్లని చేసి నీడా తేల్కైన డిఱల్లైట్ ఫిలిస్ట్రులుగా కొండి. నీడుగుస్తూ - తిరుగుపుగు నేలు పురుషులు' అనే స్పృతి ఉండితి. ఎప్పుడైనే తండ్రి నాగినా అయిపోయిమో "నావున్నీ పీపి (తండ్రిపి)"గా చేసేయము. కమ్మేక తేలికగా ఫిలిస్ట్రులుగా అయిపోయాము. 'నాది, నాది' అనుక్కనే అనేక సంబంధాలు సమాప్తమయియాయి. "నా వాయి(నాక్) ఒక్క బాబూ తెప్పి మరెప్పేరూ లేర్చు" ఈ స్పృతి ఫిలిస్ట్రుగా తియాగరు వేస్తుంది.				